

mindst skal have Lykkelsen Nr. 19, har Udvalget troet, at der maa kunne indrømmes den Lettelse at benytte den noget høieligere Traad Nr. 20, da det tør forudsættes, at denne har en saadan Sværlighed, at der ikke kan være Frygt for, at den smelter, naar Taget brænder.

§ Henhold til det Foransførte stiller Flertallet Ændringsforslaget Nr. 1 a.

Mindretallet (Bonne og M. Andersen) formener, at de Ulykker, der i Ildbrandstilfælde forarsages paa Mennesker og Dyr, hovedsagelig ere en Folge af, at Dørene affærræs ved Lagenes Nedstriden, ligesom navnlig Kreatureres Redning i Reglen vil være umulig, naar Bygningerne, hvori de have Ophold, staa i Brand. Samtlige Straatages Fastbinden paa en saadan Maade, at disse altid afbrænde over Bygningens Høide, udsætter imidlertid de tilstødende Bygninger lettere for Antændelse, end naar Lagene glide ned og afbrænde paa Jorden, dækkede af Murene. Naar dertil kommer, at Jerntraad er flere Gange saa kostbart som det nu mest anvendte Bindemiddel, ligesom Oplægningen vil blive flattere og mere kostbar som Folge af, at Tækkere med fornøden Dygtighed som oftest ville savnes, saaledes at Lagenes forsvarlige Paalægning i højeste Grad vanskeliggjøres, for ikke at sige umuliggjøres, kan Mindretallet ikke gaa ind paa at give et almindeligt Paaleg om, at samtlige Straa- og Nørtage fastbindes med Jerntraad. Det er nu meget almindeligt, saavel paa sammenbyggede Gaarde som paa fritliggende Bygninger, at alle Døre ere anbragte paa Bygningens ene Side. Naar nu disse Døre bleve utilgængelige — Noget, som saare let finder Sted, navnlig i sammenbyggede Gaarde, der kun have een Hovedadgang, nemlig Porten — fremkommer derved en af de Aarsager, hvorved Mennesker og Dyr indebrænde. Disse Ulykker tror Mindretallet vilde betydelig formindstes, hvis det blev paabudt, at enhver saadan Bygning tillige skulde have en Bagdør, og da Anbringelsen af en saadan, hvor den ikke findes, ikke kan være byrdefuld, formener man, at denne Foranstaltning bør gennemføres med kort Frist. Naar saaledes Lagene over Dørene sikkes mod Nedstridning og Dørenes Antal forøges som nævnt, tror Mindretallet at have naaet Lovforslagets Hensigt saa fuldstændig som muligt, uden at paalægge Befolkningen usornødne Byrder.

Det dertil sigtende Ændringsforslag er stillet nedenfor.

Til § 2.

§ 1 af Loven af 2den Marts 1861 bestemmes, at naar et Sted, hvorved fortaas et Hus, en Gaard eller en Samling af Bygninger, bestemte til selvstændig Bedrift, af Nytt opføres,

skal der mellem et saadant Sted og ethvert andet Sted være en vis Afstand, der retter sig efter, om begge Steder eller det ene af dem maa betragtes som brandsfarlige, og i saa Henseende kommer det da navnlig an paa, om de ere dækkede med ildsfængende Tag. Disse Afstandsbestemmelser gjør imidlertid den nævnte Lovs § 6 tuende Undtagelser, nemlig for det Første den, at naar kun en Del af Stedet er afbrændt eller nedbrudt, selv om denne Del udgjør en selvstændig Bygning, kan den opføres paa samme Plads og med samme Bygningsmaade som hidtil, og dernæst den, at saadan Tilladelse til Gjenopførelse paa samme Plads og med samme Bygningsmaade ogsaa gives, selv om Stedet er helt afbrændt eller nedbrudt, naar den til Cierens Raadighed staaende Byggegrund ikke tillader, at det Sted, som skal opføres af Nytt, kommer i den Iovbefalede Afstand fra andre Steder. Tanken i nærværende Paragraf er at indskrænke den sidstnævnte Tilladelse derhen, at et saadant Sted, naar det paany skal opføres og formedelst manglende Byggegrund ikke kan komme i den befalede Afstand fra andre Steder, dog ikke maa belægges med brandsfarligt Tag, men skal dækkes med Sten, Tagfilt eller Spaan. Der er imidlertid, hvad muligen kunde lede til Misforstaaelse af Paragrafen, i denne brugt Ordet „Bygninger“ som ensbetydende med et „Sted“, og Udvalget foreslaar derfor anvendt sidstnævnte Betegnelse, der har Hjemmel i Loven af 2den Marts 1861. (Ændringsforslag Nr. 2.)

Til § 3.

Udvalget har for at vinde en bedre Overskuelighed foretaget en Omredaktion af Paragrafens noget spredte Bestemmelser, saaledes at Bygningsreglerne ere sammenfillede for de forskjellige Arter af Rum, (Beboelsesleiligheder, Værksteder, Rum til Opbevaring af Foder m. v.) hvert for sig. Med Hensyn til de i Paragrafen af Udvalget foretagne Realitetsforandringer bemærkes følgende. Naar i Paragrafen foreslaas, at det Rum, hvori der staaer en Bagerovn, skal have Loftet pudset med Kalk, betvivler Udvalget, at denne Bestemmelse er praktisk, da paa Landet de fleste Bagerovne staa i Bryggeriet, og det maa anses givet, at det saakaldte Gibsloft ikke egner sig til Anbringelse i Bryggers, da Wammen opløser Kalkpudsen og forarsager, at denne efterhaanden falder ned; man finder derfor, at Reglen angaaende Loftet i Bagerovnsrum bør være den samme som for Kjøkken og Bryggers, nemlig at Loftet maa bestaa af sammenpløiede Brædder.

Med Smedier og Værksteder, i hvilke benyttes Ild, maa formentlig Dampfjebelrum sættes i Klasse, hvorfør derom er gjort en Tilføielse, hvorhos Udvalget med Hensyn til, at saadanne Lokaler ifølge Lovforslaget skulle være adskilte fra tilstødende Rum ved en Væg af Gruntmur eller Mur og Bindingsværk, har troet, at det, saavel